

Arrest

nr. 197 259 van 22 december 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Afghaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Kandi Bagh, Chaparhar, Nangharhar. Uw broer, X (X) zou in het verleden aan een madrassa gestudeerd hebben. Hierdoor zou hij problemen hebben gekend met de Taliban. Hij zou Afghanistan ontvlucht zijn en diende op 27/01/2012 een asielaanvraag in België in. Hierna zou de Taliban uw gezin geregeld bedreigd hebben. Toen u oud genoeg was om uw broers plaats over te nemen, zou men u opgeëist hebben. Daar de Taliban niet meer bestaat in Afghanistan, zou deze eis nu uitgaan van Daesh. U zou besloten hebben om Afghanistan te verlaten samen met uw jongste broer X. Onderweg aan de grens tussen Iran en

Turkije zou u uw broer kwijtgeraakt zijn. Op 16/09/20156 diende u in België een asielaanvraag in. U legde geen documenten voor ter ondersteuning van uw asielaanvraag. U verklaarde dat uw vader onderweg geweest zou zijn naar het postkantoor om u uw taskara en een door u ontvangen dreigbrief op te sturen, toen hij bij een checkpoint van Daesh tegengehouden werd. De documenten werden afgenomen en uw vader werd enkele dagen opgesloten. Pas na tussenkomst van de dorpsoudsten werd hij vrijgelaten.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p.12) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u vooreerst uw identiteit niet wist aan te tonen. U beweerde dat uw vader geprobeerd zou hebben om uw taskara op te sturen, maar hij zou tegengehouden zijn door Daesh. Dit lijkt het CGVS een ver gezocht excuus, dat u op geen enkele manier hard wist te maken. Zo zijn uw verklaringen over de aanwezigheid van Daesh in uw regio volstrekt ongeloofwaardig. U verklaart immers, foutief, dat de Taliban niet meer zou bestaan in Afghanistan, ze zou overal vervangen zijn door Daesh. Uit informatie blijkt dan weer dat de Taliban en Daesh geregeld slaags geraken. Mocht Daesh uw vader al betrappt hebben in het bezit van een dreigbrief van Daesh is het ook weinig waarschijnlijk dat ze hem reeds na enkele dagen opsluiting zouden laten gaan. Bovendien is het weinig geloofwaardig dat uw familie later geen andere pogingen heeft gedaan om u de correcte documenten te bezorgen. Ook beweerde u dat de taskara die u gehad zou hebben, uitgevaardigd werd toen u een jaar of zes geweest zou zijn. Dit zou betekenen dat mocht u deze taskara al neergelegd hebben, u er zelfs meer dan waarschijnlijk niet meer herkenbaar op zou zijn. Het is ongeloofwaardig gezien de mogelijkheid op identiteitscontroles dat u geen recentere taskara aangemaakt zou hebben. Het CGVS heeft dan ook het sterke vermoeden dat u een recente taskara achter houdt daar de adresgegevens niet overeenstemmen met uw beweringen (zie infra).

Voorts is het CGVS er van overtuigd dat u eigenlijk al geruime tijd in de stad Jalalabad woont en niet langer in uw dorp van herkomst. Dit vermoeden wordt gesterkt door verschillende elementen. Vooreerst gaf u aan dat u eigenlijk geregeld en om verschillende redenen in de stad Jalalabad kwam, de stad was u dus bekend. De beschrijving van de route die u nam naar de stad was gedetailleerd (gehoorverslag CGVS p. 3). Ook wist u ondanks uw jonge leeftijd en ondanks uw bewering dat uw familie niet in Jalalabad zou wonen, precies wat de prijs van een huurwoning in Jalalabad zou zijn (ie 15.000-18.000 afghani, gehoorverslag CGVS p. 8). De eerder gedane vaststelling dat u geen enkel document neerlegt als bewijs van uw identiteit en herkomst versterkt verder het vermoeden dat u deze documenten niet wenst neer te leggen daar ze zullen aanduiden dat u in Jalalabad verbleef. Ook toen het CGVS u alternatieve manieren en documenten voorstelde ter ondersteuning van uw bewering dat u uw hele leven in Kandi Bagh verbleef (zoals een paspoort, schooldocumenten,...gehoorverslag CGVS p. 12), toonde u zich volledig onwillig om dit aan te tonen. Tenslotte werd u gewezen op de

Facebookpagina van uw broer X <X>. U bevestigde dat het hier om de Facebookpagina van uw broer zou gaan (dit bleek o.a. daar er een foto van jullie beiden op staat). Op deze pagina vermeldt uw broer echter dat hij afkomstig is van Jalalabad. U hiermee geconfronteerd, beweerde dat iedereen dit schreef. U gevraagd waarom iedereen zou schrijven afkomstig te zijn uit Jalalabad, had hier geen antwoord op (gehoorverslag CGVS p. 11). Op basis van de inlognaam die u gaf, werd ook uw Facebookpagina teruggevonden <X>. U bevestigde dat het hier om uw Facebookpagina gaat. Ook u geeft aan op deze pagina dat u afkomstig bent uit Jalalabad i.p.v. Kandi Bagh. Als verklaring beweerde u eerst niets van Facebook te kennen en daarna beweerde u dat dit soort informatie misschien vanzelf verschijnt (gehoorverslag CGVS p. 11). Dit vormt logischerwijze geen redelijke verklaring. Ten derde werd u gewezen op de Facebookpagina onder de naam X. U gaf aan dat ook dit uw Facebookpagina was. Opnieuw blijkt uit deze Facebookpagina dat u afkomstig bent uit Jalalabad en opnieuw komt u na confrontatie met een onaannemelijke uitleg (gehoorverslag CGVS p. 11). Daar u geen enkel document kunt (wilt) neerleggen dat uw beweerde herkomst uit Kandi Bagh kan bevestigen en daar niet enkel uw twee Facebookpagina's, maar ook die van uw broer aanduiden dat jullie uit Jalalabad komen, kan niet anders dan geconcludeerd worden dat u niet uit Kandi Bagh komt (hoewel hierbij niet ontkent wordt dat uw familie oorspronkelijk uit dit dorp komt), maar dat jullie dat geruime tijd in de stad Jalalabad wonen. Uiteindelijk verwees u naar de taskara die neergelegd werd door uw broer en die als bewijs zou kunnen dienen van uw bewering afkomstig te zijn van Kandi Bagh. Hierover dient vastgesteld te worden dat de authenticiteit van dit stuk, volgens de beslissing van uw broer ernstig betwijfeld werd; een vaststelling die bevestigd wordt door toegevoegde informatie waaruit blijkt dat allerlei documenten vervalst kunnen worden in Afghanistan.

Voorts baseerde u uw asielrelaas op dit zoals het door uw broer X (X) werd uiteengezet. Echter in het dossier van uw broer kwam het CGVS tot de conclusie dat er geen enkel geloof aan zijn relaas gehecht kon worden, dit wegens verschillende ernstige tegenstrijdigheden en omissies. Dat u zich nu zondermeer baseert op juist hetzelfde verhaal, zonder dat u hierbij enig nieuw element presenteert dat zou kunnen aantonen hoe het CGVS het bij het verkeerde eind had bij de appreciatie van uw broer zijn dossier, ondermijnt dan ook ten zeerste de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Dat het relaas van uw broer (en dus bij uitbreiding, uw relaas) ongeloofwaardig is, blijkt uit de simpele vaststelling dat uw broer nog verklaarde dat enkele van uw neven bij de Taliban zaten, terwijl u ontkende dat u enige familie bij de Taliban zou hebben (gehoorverslag CGVS p. 9).

Zo verklaarde u dat na de vlucht van uw broer de Taliban en later Daesh uw familie lastiggevalen zou hebben daar ze ongeveer alle zonen van uw vader wilden rekruteren. Daar dit gebaseerd zou zijn op het relaas van uw broer, kan aan deze bewering al weinig geloof worden gehecht. Voorts is het onwaarschijnlijk dat indien uw broer ontsnapt zou zijn aan de gedwongen rekrutering door de Taliban, de Taliban uw familie niet meer onder druk zou zetten. Ook nu, nu niet enkel uw ouder broer, maar ook u en uw jonger broer (waarover later meer) ontsnapt zouden zijn aan de gedwongen rekrutering door allerhande extremistische elementen, wordt uw familie buiten enkele verbale dreigementen, verder met rust gelaten. Gezien de uiterst wrede manier waarmee de Taliban en bij uitbreiding Daesh omgaat met mensen die zij aanzien als verraders is het volledig onwaarschijnlijk dat uw familie, die om een of andere, u onbekende reden wel heel gewild was voor rekrutering, verder met rust gelaten werd. U kon overigens ook geen enkel voorbeeld geven van andere families in de buurt of op school waarbij de zonen dusdanig onder druk gezet werden om de rangen van de Taliban of Daesh te vervoegen (gehoorverslag CGVS p. 9).

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat het loutere feit dat u een Afghaanse man bent op zich niet voldoende is om te besluiten dat u "tot de groep van jongens en mannen die het risico lopen gerekruteerd te worden door een gewapende anti-gouvernementele groepering (AGE's) of door de Afghaanse Lokale Politie (ALP)" behoort. Om dit risico te kunnen evalueren dienen immers diverse elementen, zoals daar zijn uw regio van herkomst, uw familiale en tribale banden, uw persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, etc. in ogenschouw genomen te worden. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft bijgevolg noodzakelijk. Dit wordt overigens bevestigd door UNHCR in de "UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van april 2016. Hierin stelt UNHCR dat "depending on the specific circumstances of the case, men of fighting age and children living in areas under the effective control of AGE's, or in areas where pro-government forces, AGE's and/or armed groups affiliated to ISIS are engaged in a struggle for control, may be in need of international refugee protection on the ground of their membership of a particular social group of other relevant grounds".

Tenslotte kunt u uw bewering dat uw jongere broer verdwenen zou zijn niet hard maken. Zo verklaarde u bij uw intake gesprek als minderjarige dat uw broer X thuis was. Het is in dit licht dan ook bevreemdend dat u later voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) laat optekenen dat uw broer samen met u uit Afghanistan gevlucht zou zijn en hij zou onderweg op de grens tussen Iran en Turkije

verdwenen zijn (verklaring DVZ punt 17). Voor het CGVS verklaarde u over deze vluchtroute dan weer in eerste instantie dat u helemaal alleen van Jalalabad naar Kabul reisde met de smokkelaar, er zou geen familie van u meegereisd zijn (gehoorverslag CGVS p. 5-6). Pas nadat u gevraagd werd naar uw broer X beweerde u plots dat hij samen met u vertrokken zou zijn en dat jullie samen de reis tussen Jalalabad en Kabul aflegden (gehoorverslag CGVS p. 6). Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering dat uw broer verdwenen zou zijn. Overigens had u er ook de grootste moeite mee om te duiden op welke datum exact u Afghanistan verlaten zou hebben (gehoorverslag CGVS p. 5).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Chaparhar gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kandi Bagh, Chaparhar, Nangarhar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 20/01/2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt,

dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer .

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Voert bij de ontwikkeling van zijn middelen in onderhavig verzoekschrift het volgende aan:
"Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o. a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout.

Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951".

2.2. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoekende partij de volgende stukken bij haar aanvullende nota van 15 juni 2017:

"Stuk 1 Schoolattest (origineel) op naam van verzoeker.

Stuk 2 (Beëdigde) vertaling naar het Nederlands van Stuk 1

Stuk 3 Schriftelijke verklaring (origineel) van de dorpsoudsten van Kandibagh

Stuk 4 (Beëdigde) vertaling naar het Nederlands van Stuk 3

Stukken 5-10 Foto's (origineel) van verzoeker genomen in Kandibagh

Stuk 11 Briefomslag (origineel) waarin de documenten (1-10) zaten."

2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.4. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet die de omzetting betreffen van artikel 4, §§ 4 en 5, van de richtlijn 2011/95/EU en bijgevolg in het licht van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU dienen gelezen te worden, volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht het volgende vast:

"(...)Zo zijn uw verklaringen over de aanwezigheid van Daesh in uw regio volstrekt ongeloofwaardig. U verklaart immers, foutief, dat de Taliban niet meer zou bestaan in Afghanistan, ze zou overal vervangen zijn door Daesh. Uit informatie blijkt dan weer dat de Taliban en Daesh geregeld slaags geraken. (...)

(...)

Voorts baseerde u uw asielaanvraag op dit zoals het door uw broer K.(...) E.(...) (X) werd uiteengezet. Echter in het dossier van uw broer kwam het CGVS tot de conclusie dat er geen enkel geloof aan zijn aanvraag gehecht kon worden, dit wegens verschillende ernstige tegenstrijdigheden en omissies. Dat u zich nu zondermeer baseert op juist hetzelfde verhaal, zonder dat u hierbij enig nieuw element presenteert dat zou kunnen aantonen hoe het CGVS het bij het verkeerde eind had bij de appreciatie van uw broer zijn dossier, ondermijnt dan ook ten eerste de algemene geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. Dat het aanvraag van uw broer (en dus bij uitbreiding, uw aanvraag) ongeloofwaardig is, blijkt uit de simpele vaststelling dat uw broer nog verklaarde dat enkele van uw neven bij de Taliban zaten, terwijl u ontkende dat u enige familie bij de Taliban zou hebben (gehoorverslag CGVS p. 9).

Zo verklaarde u dat na de vlucht van uw broer de Taliban en later Daesh uw familie lastiggevallen zou hebben daar ze ongeveer alle zonen van uw vader wilden rekruteren. Daar dit gebaseerd zou zijn op het aanvraag van uw broer, kan aan deze bewering al weinig geloof worden gehecht. Voorts is het onwaarschijnlijk dat indien uw broer ontsnapt zou zijn aan de gedwongen rekrutering door de Taliban, de Taliban uw familie niet meer onder druk zou zetten. Ook nu, nu niet enkel uw oudere broer, maar ook u en uw jongere broer (waarover later meer) ontsnapt zouden zijn aan de gedwongen rekrutering door allerlei extremistische elementen, wordt uw familie buiten enkele verbale dreigementen, verder met rust gelaten. Gezien de uiterst wrede manier waarmee de Taliban en bij uitbreiding Daesh omgaat met mensen die zij aanzien als verraders is het volledig onwaarschijnlijk dat uw familie, die om een of andere, u onbekende reden wel heel gewild was voor rekrutering, verder met rust gelaten werd. U kon overigens ook geen enkel voorbeeld geven van andere families in de buurt of op school waarbij de zonen dusdanig onder druk gezet werden om de rangen van de Taliban of Daesh te vervoegen (gehoorverslag CGVS p. 9).

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat het loutere feit dat u een Afghaanse man bent op zich niet voldoende is om te besluiten dat u "tot de groep van jongens en mannen die het risico lopen gerekruteerd te worden door een gewapende anti-gouvernementele groepering (AGE's) of door de Afghaanse Lokale Politie (ALP)" behoort. Om dit risico te kunnen evalueren dienen immers diverse elementen, zoals daar zijn uw regio van herkomst, uw familiale en tribale banden, uw persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, etc. in ogenschouw genomen te worden. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft bijgevolg noodzakelijk. Dit wordt overigens bevestigd door UNHCR in de "UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van april 2016. Hierin stelt UNHCR dat "depending on the specific circumstances of the case, men of fighting age and children living in areas under the effective control of AGE's, or in areas where pro-government forces, AGE's and/or armed groups affiliated to ISIS are engaged in a struggle for control, may be in need of international refugee protection on the ground of their membership of a particular social group of other relevant grounds".

(...) Overigens had u er ook de grootste moeite mee om te duiden op welke datum exact u Afghanistan verlaten zou hebben (gehoorverslag CGVS p. 5).".

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker toont niet aan in welke mate zijn leeftijd en persoonlijkheid hier een ander licht op zouden kunnen werpen.

Met het louter herhalen van zijn vrees gedwongen te zullen worden ingelijfd door de Taliban, de verwijzing naar het asielaanvraag van zijn broer en de algemene bewering dat Daesh niet aarzelt geweld te gebruiken wat maakt dat hij steeds in onveiligheid zal blijven leven, doet verzoeker echter geen afbreuk aan voormelde concrete en pertinente motieven.

Het betoog dat verzoeker zijn verklaringen omtrent Daesh louter symbolisch bedoelde symbolisch en dit om de steeds groter wordende macht van Daesh te omschrijven, kan niet overtuigen.

Verzoeker verklaarde immers dat de mensen van de taliban die eerste zijn broer wilden rekruteren zijn overgegaan naar Daesh. Bovendien gaf hij te kennen dat het “Emiraat” niet meer bestaat in Afghanistan en dat zij zijn “afgelopen” (stuk 5, gehoorverslag, p. 9). De Raad kan niet inzien op welke wijze verzoeker met dergelijke verklaringen heeft willen duidelijk maken dat de macht van Daesh steeds groter wordt. Uit dergelijke verklaringen blijkt afdoende dat verzoeker heeft te kennen willen geven dat de taliban niet meer bestaat. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker desbetreffend tegenstrijdige verklaringen aflegt, alwaar hij stelde dat de taliban samenwerkt met Daesh (stuk 19, vragenlijst, punt 3.5.). De vaststelling dat verzoeker dergelijke verklaringen aflegt omtrent zijn vermeende vervolger en diens situatie in zijn land van herkomst, doet wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas. Dat verzoeker thans laat gelden dat de macht van de taliban verre van uitgeteld is en er nog steeds de plak zwaait is dan ook slechts een *post factum* verklaring.

Ook stelt de Raad vast dat verzoeker zich baseerde op het asielrelaas zoals het door zijn broer K.(...) E.(...) (X) werd uiteengezet. Verzoeker geeft hierbij immers aan dat zijn broer dezelfde problemen had gekend en dat Daesh nu geëist had dat hij de plaats van zijn broer zou innemen. Uit het administratief dossier blijkt echter dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoekers broer de vluchtelingenstatus weigerde omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de voorgehouden problemen met de taliban omwille van een rekrutering. Dat het relaas van verzoekers broer (en dus bij uitbreiding, verzoekers relaas) ongeloofwaardig is, blijkt tevens uit de vaststelling dat verzoekers broer nog verklaarde dat enkele van zijn neven bij de Taliban zaten, terwijl verzoeker ontkende dat hij enige familie bij de Taliban zou hebben (gehoorverslag CGVS p. 9). Verzoeker brengt geen elementen bij die hier een ander licht op kunnen werpen.

Het argument dat hij niet op de bescherming van de Afghaanse autoriteiten zal kunnen rekenen is gelet op de ongeloofwaardigheid van het relaas niet dienstig.

Het louter verwijzen naar een risicoprofiel afgeleid uit een langdurige afwezigheid in het buitenland is volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Documenten beschikken slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Wat betreft het schoolattest dat verzoeker per aanvullende nota bijbrengt, moet worden opgemerkt dat dit geen inhoudelijke elementen bevat die maken dat aan verzoekers asielrelaas omtrent de rekrutering door Daesh enig geloof kan worden gehecht. De schriftelijke verklaring van de dorpsoudsten betreft dan weer een gesolliciteerd document en werd opgemaakt ten behoeve van verzoekers asielprocedure waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert. Daarenboven vermeldt dit document dat verzoeker meerdere malen door de taliban werd bedreigd, waardoor het bezwaarlijk in overeenstemming is met verzoekers beweerde problemen met Daesh. Ook de foto's en de briefomslag waarmee de neergelegde documenten werden verstuurd, bieden geen zicht op de door verzoeker aangehaalde problemen met Daesh.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

2.6. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.7. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Voorts dient te worden vastgesteld dat dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.8. De Raad kan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet volgen daar waar wordt gesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk afkomstig is uit het district Charparhar in de provincie Nangarhar. De concrete motieven omtrent de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas volstaan immers niet om dit besluit te schragen. Uit het gegeven dat de verwerende partij overtuigd is dat verzoeker recent geruime tijd in Jalalabad heeft verbleven, kan niet zonder meer worden afgeleid dat verzoeker niet afkomstig is uit het district Charparhar in de provincie Nangarhar.

De Raad stelt ook vast dat verzoeker geen kennisvragen werden gesteld omtrent zijn recente afkomst uit Kandi Bagh zoals onder meer omtrent recente gebeurtenissen aldaar. Bijgevolg is de Raad van oordeel dat uit het gegeven dat verzoeker geen taskara heeft neergelegd, het feit dat verzoeker de route er naartoe gedetailleerd kon beschrijven en de prijs van een huurwoning aldaar kent, niet worden afgeleid dat verzoeker niet recent verbleven heeft in Kandi Bagh. Verzoeker heeft immers verklaard dat hij geregeld naar Jalalabad ging. Bovendien biedt een taskara geen uitsluitend over verzoekers recente verblijfplaatsen.

Het enkele gegeven dat zowel verzoeker als zijn broer Jalalabad - de dichtstbijzijnde stad die volgens verzoekers verklaringen op 20-25 kilometer van hun dorp verwijderd is - als plaats van afkomst hebben opgegeven op hun Facebookpagina volstaat dan ook niet om aan te tonen dat verzoeker niet recent afkomstig is uit Kandi Bagh.

De voormelde vaststellingen met betrekking tot verzoekers band met Jalalabad kunnen wel worden aangewend in het kader van de beoordeling of verzoeker al dan niet over een redelijk en veilig vestigingsalternatief beschikt. De Raad beschikt dienaangaande echter over onvoldoende informatie.

Gelet op wat voorafgaat, is het voor de Raad onmogelijk om zich een actueel en correct beeld te vormen aangaande verzoekers nood aan subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet alsook de mogelijkheid van een veilig en redelijk vestigingsalternatief.

Gezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg lijkt het er op dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 17 februari 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF